

Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Σινά, Φαράν καὶ Ραϊθοῦς, ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ, κύριε Συμεών,

Ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει Σᾶς ὑποδεχόμεθα ἐπισήμως, σήμερον, ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία πανδήμως ἅγει τὴν μνήμην τοῦ Ἀγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, ὅτε καὶ ἡ Ἡμετέρα Μετριότης ἐορτάζει τὰ ὀνομαστήριά της ἐν Ἐκκλησίᾳ πολλῇ.

Σᾶς ὑποδεχόμεθα εἰς τὸν ἀείποτε Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Θρόνου καὶ Μονὴν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου, ὁ ὁποῖος ἀμιλλᾶται τὴν Σεβασμίαν Μονὴν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ἐν πολυαιωνίῳ βίῳ. Ἐν γαλήνῃ ἢ ἐν τρικυμίᾳ πάντοτε ὑπάρχων καὶ ἐν ἀδιακόπῳ λειτουργίᾳ, τηρῶν ἐν τοῖς ἐσωτέροις τοῦ τὸν κίονα τοῦ μαρτυρίου τῆς κοινῆς προστάτιδος ἡμῶν, τῆς Πανσόφου Αἰκατερίνης. Θεωροῦμεν εὐλογίαν ὅτι ἐν τῇ μνήμῃ Αὐτῆς ἀτενίσαμεν τὸ πρῶτον τὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

Σᾶς ὑποδεχόμεθα ὡς νέον Μωυσῆν, ὃν ἐν μέσῳ δυσκολιῶν πολλῶν καὶ προβλημάτων ὀξέων ἐξελέξατο ψήφῳ μιᾷ ἡ γεραρὰ Σιναϊτικὴ Ἀδελφότης ἵνα διαπεράσῃ αὐτὴν ἐν ἀσφαλείᾳ ἐκ τῶν πολλῶν σκοπέλων τῆς νοητῆς Ἑρυθρᾶς Θαλάσσης καὶ ὁδηγήσῃ αὐτὴν ἐν τῷ εὐδίῳ λιμένι τῆς χάριτος καὶ τῆς σωτηρίας.

Οὐ μὴν ἀλλὰ νὰ ἀναδείξῃ καὶ τὴν Μονὴν κολυμβήθραν ἀναγεννήσεως τῶν μυριάδων προσκυνητῶν παντὸς ἔθνους, οἵτινες ἐν εὐλαβείᾳ καὶ πόθῳ ἱερῷ προσέρχονται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἡ ὑπ' οὐρανὸν Ὁρθοδοξία, Ἁγιε Ἀδελφέ, πρὸς Ὑμᾶς προσβλέπει ἐν χρησταῖς ἐλπίσι δι' εὐόδωσιν τούτων ἀπάντων. Ἡ πνευματικὴ καταγωγή Σας καὶ συγκρότησις, ὡς καὶ ἡ ἄχρι τοῦδε ἀναστροφή καὶ βιωτὴ Σας, ἐγγυῶνται περὶ τούτου.

Ζῶμεν, ἢ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μᾶς ἔταξεν ἵνα ζῶμεν εἰς φιλικὸν περιβάλλον, αὐτὸ τοῦτο τῆς Νειλοχώρας Αἰγύπτου. Ἐπὶ αἰῶνας τώρα ζῶμεν ἐν αὐτῇ ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ προστασίᾳ, οὐ τὴν τυχοῦσαν, ὡς γνήσια αὐτῆς τέκνα, ὑπὸ τὴν πεπνυμένην πρόβλεψιν καὶ διοίκησιν τοῦ Προέδρου αὐτῆς, Ἐξοχοτάτου Ἀμπντέλ Φαττάχ ἁλ Σίσι, καὶ σὺν Θεῷ ἔχομεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἵνα «ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν» κατὰ τὸ θέλημά Του. «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν».

Ἦς ἔλθωμεν καὶ εἰς τὸ θέμα τῶν μεταξὺ ἡμῶν σχέσεων, Ἁγιε Ἀδελφέ. Θέμα, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε καὶ πολλάκις ἔγινε σημεῖον τριβῆς καὶ ἐρίδων. Αἱ ἡμέτεραι σχέσεις διήλθον διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος. Ἐπιλείψῃ μὲ ὁ χρόνος διηγούμενον τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως, ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἀγίου Πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως ἕως καὶ τοῦ ἀοιδίμου καὶ μεγαλοφυοῦς προκατόχου ἡμῶν Μελετίου, τούτίκλην Μεταξάκη.

Μεγάλη περίοδος, ὑπερβαίνουσα τοὺς τρεῖς αἰῶνας, κατὰ τοὺς ὁποίους ἐδοκιμάσθησαν μέγας τὰ πράγματα.

Ὅμως ὁ Παντεπόπτης Κύριος, μετὰ τοιαύτην δοκιμασίαν, «ἐξήγαγεν ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν» τῇ συμβολῇ Μελετίου καὶ Πορφυρίου Γ', ἀνδρὸς νουνεχοῦς καὶ ἐκκλησιαστικῶς δρῶντος, οἵτινες ἔφθασαν εἰς συμφωνίαν ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἐννεακοσιοστῷ τριακοστῷ καὶ δευτέρῳ (1932), ἐν ᾗ περιγράφονται λεπτομερῶς αἱ ἀμοιβαῖαι σχέσεις, στάσεις καὶ ὑποχρεώσεις.

Ἐκτοτε, ἐπὶ αἰῶνα περίπου, ἐζήσαμεν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ, παρὰ τὰς ἴσως κατὰ καιροὺς ἀναφυομένας δυσκολίας, αἱ ὁποῖαι ἐξεπεράσθησαν ἐν ὑπομονῇ, πάντοτε τῇ ἄνωθεν συναντιλήψει.

Πρέπει νὰ γνωρίζετε, Σεβασμιώτατε, ὅτι ἡ Πατριαρχικὴ μας ἀγκάλη εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἀνοικτὴ πάντοτε δι' Ὑμᾶς. Τὸ «ἐπιεικὲς ἡμῶν γνωσθήτω πᾶσιν».

Χωρήσατε τὸ λοιπόν, Ἁγιε Ἀδελφέ, καὶ θέσατε τὴν χεῖρα ἐπ' ἄροτρον καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἔσται μεθ' Ὑμῶν. Νὰ ζητε καὶ νὰ πολυχρονῆτε ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Σιναίου Ὅρους καὶ τῆς Μονῆς, εἰς ἣν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἔθεσεν Ὑμᾶς ποιμένα καὶ διδάσκαλον, ἐν πνευματικῇ ὁμονοίᾳ μετὰ τοῦ Θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, ἐξ οὗ λαμβάνετε τὴν Ἀρχιερωσύνην, καθὼς καὶ μετὰ τοῦ Ἡμετέρου Θρόνου, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐν χώρῳ συνυπάρχετε.

Ἀμήν. Γένοιτο.

Ἐν τῇ Μεγάλῃ Πόλει τῆς Ἀλεξανδρείας,
Τῇ 17ῃ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, 2026